

Diplomová práce Jana Mengra – posudek školitele

Diplomová práce Jana Mengra se zabývá náhradními stanovišti struskopopílkových odkališť a jejich potenciální rolí coby ekologických pastí pro mizející biodiverzitu psamofilního hmyzu. Konkrétněji se zaměřuje na koncentrace vybraných těžkých kovů v tkáních žahadlových blanokřídých nasbíraných na dvou složitých popílku a dvou zbytcích přilehlých písečných dun.

Diplomová práce je předkládána podruhé po neúspěšné obhajobě před několika měsíci. Stejně jako v předchozím posudku musím vyzdvihnout fakt, že s tématem práce ani s velkou částí užití metodologie neměl dosud zkušenosti diplomant ani jeho školitel. Využili jsme proto významné pomoci několika externích spolupracovníků, kteří mají s užitými analytickými metodami bohaté zkušenosti. Toto je v práci dobře popsáno, podíl práce samotného diplomanta je z textu srozumitelný a z mého pohledu pro diplomovou práci dostatečný.

Mám-li zhodnotit změny oproti verzi předložené k předchozí obhajobě, musím říci, že jsem spíše zklamaný. Student sice zohlednil většinu konkrétních připomínek z oponentského posudku, čímž se některé části práce (zejména rešerše poznatků o vlivu těžkých kovů na hmyz) vylepšily. Tomu se ale jistě bude v posudku blíže věnovat oponent. Zcela nevyslyšena však zůstala obecnější kritika, přestože bych čekal, že po neúspěšné obhajobě bude práce přepracována co možná nejpečlivěji. Nejvíce postrádám jakékoliv úpravy úvodu práce, který je důležitý pro její zasazení do kontextu i její zdůvodnění. Již v minulém posudku jsem vytýkal, že cíle práce nejsou podepřeny dostatečným teoretickým základem. Specificky jsem poukazoval například na fakt, že v práci ani jednou nepadne pojem „ekologická past“, který je zcela zásadní pro její zadání i pro interpretaci jejích výsledků. Ani v této verzi se termín nevyskytl. Není divu, v úvodu se změnil pouze obsah několika závorek s citacemi zdrojů. Přestože se některé pasáže literární rešerše výrazně rozšířily o dříve nezmiňované studie a jejich výsledky, jednotlivá témata zůstala nadále mezi sebou nepřilíš propojena, a rešerše proto působí značně roztržitým a nedotaženým dojmem. Její obsah již však lépe umožňuje interpretaci získaných výsledků a jejich diskuzi. Diskuzi jsem minule kritizoval zřejmě nejvíce, tato kapitola však doznala největších změn. Diplomant se zjevně nad výsledky mnohem pečlivěji zamýšlí a tato kapitola již nepůsobí tak chaotickým dojmem. V souladu s předchozími posudky i diskuzí při obhajobě je mnohem více prostoru věnováno ochrannému významu studovaných stanovišť. Přestože jednotlivé argumenty jsou tentokrát mnohem smysluplnější a promyšlenější, je nejen z velmi malého počtu citací zdrojů v této kapitole (celkově je jich v práci použit dostatek) zjevné, že student při interpretaci výsledků pracoval spíše se svou intuicí než s konkrétními předchozími studiemi. I díky tomu působí některé interpretace silně přitažené za vlasy, případnou konkrétnější kritiku však nechám na oponentovi. V předložené verzi však již diskuze svou kvalitou nijak zvlášť nevybočuje ze standartu jiných obhajovaných prací. Výrazně se zlepšila formální úroveň práce; i když s novým textem přibylo pár nových překlepů, většinu formálních i pravopisných chyb autor opravil. Škoda, že stejnou péči nevěnoval i původním stylistickým nedostatkům...

Stejně jako při předchozím hodnocení konstatuji, že práce prezentuje originální a zajímavé výsledky a splňuje podmínky pro získání magisterského titulu. Protože alespoň některé části doznaly pozitivních změn (zejména dříve tragická diskuze je teď relativně smysluplná), navrhuji ji k obhajobě, tentokrát bez vnitřních pochybností. I když bych si po předchozí neúspěšné obhajobě představoval mnohem důkladnější změny (někteří lidé jsou holt nepoučitelní...), považuji předloženou verzi za splňující běžná kritéria kladená na diplomové práce. I když hodnocení jistě nebude patřit mezi nejlepší, věřím, že student tentokrát práci obhájí.

V Praze, 31.8.2017

Robert Tropek

